

[Socialministeren]

Endvidere har to teknikergrupper set på henholdsvis anmelderegler og statistik inden for arbejdsskadeområdet.

Når vi har resultatet af denne høringsrunde, så vil regeringen tage stiling til, hvilke lovforslag der bør fremsættes på arbejdsskadeforsikringsområdet. Og jeg vil da ikke udelukke, at nogle af de synspunkter, som kommer til udtryk i det fremsatte beslutningsforslag, vil indgå i overvejelserne. Men en række andre punkter kan regeringen, havde jeg nær sagt, naturligvis ikke tilslutte sig. Det er nok heller ikke nogen overraskelse for forslagsstillerne.

På den baggrund finder jeg ikke, at der er grundlag for at følge det fremsatte beslutningsforslag, og jeg skal derfor på regeringens vegne foreslå det forkastet.

Taanquist (S):

Vi kan i Socialdemokratiet være enige i visse dele af forslaget, og vi er uenige i andre dele. Men under alle omstændigheder finder vi ikke, at det her forslag er et godt grundlag for den diskussion, vi i den kommende tid skal have om arbejdsskader. For der er nemlig behov for en meget bredere diskussion end den, der her lægges op til.

Vi har behov for at diskutere præmiebetaling, og hvordan vi indbygger forebyggelse i præmiebetalingen. Vi har behov for at diskutere, hvordan vi får tilbageført udgifterne ved arbejdsskader til arbejdsgiverne eller til produktionen.

Der ligger en række interessante forslag på bordet, der, som socialministeren siger, er sendt til høring, men som ingen kan være blind eller døv for allerede har skabt ret meget diskussion og en efter vores mening ganske god og givende diskussion. Det skal vi også have i tankerne med hensyn til den arbejdsskadelov, der forhåbentlig snart kommer.

Det drejer sig jo først og fremmest om at undgå arbejdsskaderne, og de tanker, jeg her har nævnt, har altså det sigte, og jeg tror også, at det kan lykkes.

Men vi må derudover sørge for, at de mennesker, der bliver nedslidte, eller som pådrager sig en erhvervs sygdom, også får den anerkendte og får en ordentlig erstatning. Det er mindre end en uge siden, en gruppe syersker demonstrerede herude på Slotspladsen. Det er mennesker, der er i den mærkelige situation, at alle

ved, at de er syge, alle ved, at de har pådraget sig en lidelse ved deres arbejde, men dels kan de ikke få den anerkendt, dels kan de altså heller ikke få erstatning derfor. Det er uanstændigt. Vi må have alle arbejdsskaderne, vi må have alle problemerne og hele deres omfang frem i lyset – jeg havde nær sagt: Koste hvad det vil.

Arbejdsskaderne er et langt større problem, end man umiddelbart fornemmer. For den enkelte, der bliver ramt af en arbejdsskade, er det en langt større tragedie, end man normalt forestiller sig. Derfor hilser vi altså med glæde, at der nu er kommet nogle nye tanker frem, som skal drøftes i den nærmeste fremtid.

Nu venter vi så kun på socialministeren, og det har vi gjort i lang tid. Jeg er egentlig skuffet over socialministerens ord her, som egentlig ikke var nogen form for tilsagn om, at man arbejdede særlig alvorligt på at blive færdig. Nu ville regeringen tage stilling til, hvilket lovforslag der skal fremsættes. Jeg ville gerne have haft et helt andet og langt mere klart tilsagn fra socialministeren, nemlig om, at det her haster, og at vi allerede i efteråret får et lovforslag på bordet, som vi kan tage stilling til.

Jeg tror i øvrigt, hvad jeg vistnok har sagt før her fra talerstolen, at når vi får et lovforslag på bordet, så skal vi også have god tid til at behandle det, for det bliver et vigtigt lovforslag.

Jeg synes altså, at det snart er på tide, at vi får noget at tage stilling til, og det ville glæde mig, hvis socialministeren nu ville gå herop og sige, at det er noget af det første, hun vil gøre i den kommende folketingsamling.

(Kort bemærkning).**Agerschou (SF):**

Det lykkedes Socialdemokratiets ordfører at holde en tale, hvor han overhovedet ikke kom ind på forslaget. Men lad det nu være.

Det er korrekt, som hr. Taanquist siger, at der foregår en debat på arbejdsskadeområdet. Det har der foregået i flere år, så det er ikke nogen specielt stor nyhed.

I forbindelse med den debat har jeg et enkelt spørgsmål til Socialdemokratiet, som jeg længe har gået og spekuleret på uden at kunne finde et klart svar: Går Socialdemokratiet ind for, eller er man imod, at større dele af sagsbehandlingen på arbejdsskadeområdet bliver overladt til forsikringsselskaberne?